

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) dvælede længe ved den formentlig barbariske Maade, hvorpaa jeg behandlede Bryggerierne, ved Spørgsmaalet om, hvorfor Bryggerierne skulde straffes, og om enhver da ikke havde Lov til at have en Mening om og for saa vidt ogsaa dømme i sine egne Forhold. Jo, enhver har Lov til at have en Mening om sine egne Forhold, og jeg har aldrig bebrejdet Bryggerierne, at de klage og klage højt, naar de synes, at man gaar dem for stærkt paa Klingen. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at disse Indlæg fra Bryggeriernes Side, som det har forekommet mig, at vi have hørt et ret høilydt Ekko af her i dette Ting, maa vi ikke betragte som Udtryk for en upar-tisk Sagkundskab, men som Advokatind-læg, som Indlæg fra de interesserede, som vi naturligvis have Pligt til at høre paa og prøve efter deres Beskaffenhed, men som vi ingenlunde behøve at bøje os for. At jeg ikke et Øjeblik har tænkt paa, at det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) eller det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i den Forstand skulde have talt interesseret, at nogen af dem skulde have personlig Interesse i Bryggerierhvervet, haaber jeg efter den Maade, hvorpaa jeg plejer at føre Debat henede, at man vil være overbevist om. Jeg har ment, at de ærede Medlemmer, som ere politiske Mod-standere af den foreslaaede Skattelov, have ladet sig efter min Mening for stærkt inspirere af de Oplysninger, Industrien har givet dem, men selvfølgelig kun fra et sagligt og, naar det kommer højest, politisk Hensyn og aldeles ikke af noget personligt Hensyn. Maa jeg blot endnu sige til det ærede Medlem i Anledning af, hvad han udtalte om Bryggerierne, at det forekommer mig, at man fra Bryggeriindustriens og fra dens Forsvareres Side er gaaet alt for let hen over to Fakta, som jeg paa-pegede, da jeg havde Ordet her forrige Gang, og som vise, at der i Virkeligheden er handlet lempeligt overfor Bryggerierne. Det ene er det, at Bryggerierne have faaet den store og efter min Mening ikke ube-rettigede Anke, som de tidligere ved andre Lejligheder have rettet mod dansk Alko-holbeskatning, afhjulpen, nemlig at Skatten hvilede saa uforholdsmæssig meget haar-dere paa det skattepligtige Øl end paa Brændevin. Det, der nu sker, er, at Skat-ten paa det skattepligtige Øl ganske vist for-højes ret betydeligt, nemlig med ca. 59 pCt., men at man samtidig forhøjer Brænde-vinsskatten med ca. 216 pCt., d.v.s., at man

i meget stort Omfang har ophævet den Ulighed, som tidligere var mellem Beskat-ningen af disse to Arter af Alkoholrikke, endvidere at man har skaaet Bryggerierne for Skat paa en stor Del af deres Pro-duktion, nemlig paa det nu skattefri Øl. Man har jo hørt henede i Salen, at flere, ogsaa nogle af dem, der i øvrigt stille sig sym-patisk til Regeringens Skatteforslag, have ment, at man meget godt kunde lægge ny Skat paa de bedre og dyrere Sorter af det nu skattefri Øl, nemlig de saakaldte lag-rede skattefrie Ølsorter. Regeringen har ikke villet følge denne Vej, og jeg mener, at der heri ligger en Hensyntagen ikke blot overfor Forbrugerne — og det er navnlig det, som har været Regeringens Motiv —, men ogsaa overfor Bryggerierne.

At det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) ikke kunde holde en Tale her i dette Ting uden at komme ind paa sit kære stadige Emne, General-tolddirektør Rubin, forbavdede mig natu-rligvis ingenlunde; jeg mindes ikke, at jeg har hørt det ærede Medlem holde nogen større Tale henede, uden at han er kom-men tilbage til denne sin specielle Kæle-dægge. Naa, det bliver jo hans Sag, men jeg synes nu ikke, at det er saa overvættets smagfuldt bestandig at inddrage en fravæ-rende Mand i Forhandlingerne. Det ærede Medlem har her at holde sig til Ministe-ren og ikke til nogen af hans Embeds-mænd. Men jeg gør mig ingen Forhaab-ninger om ved disse Bemærkninger at hin-dre det ærede Medlem i ogsaa fremtidig at angribe Generaldirektør Rubin i sine Taler her i Tinget; man maa jo bøje sig for Kendsgerningerne, og jeg anser det efter de Erfaringer, jeg har gjort, for en vir-kelig Naturnødvendighed eller, om man vil, for et inkurabelt Onde, at det ærede Medlem stadig vender tilbage til dette Emne. Men hvad det ærede Medlem paa ingen Maade har Ret til at sige, er, at Generaldirektøren skulde være en Mand, hvis Princip var, at Borgerne skulde presses om Citroner til den sidste Draabe, og at Staten ikke skulde vise Ku-lance. Her har man dog en fleraarig Praksis at holde sig til, og der er ingen, der med Skygge af Ret kan paastaa, at der enten i Skattedepartementets eller Gene-raltolddirektoratets Udførelse af de bestaa-ende Skattelove har ligget blot Gnist af en saadan Tendens. Der har været vist Hen-syntagen og Kulance, saaledes som jo ogsaa Erfaringen viser, kan jeg sige. De ganske minimale Tal, jeg nævnede forleden Dag, paa Bøder, der i de for-